

מסורת הש"ס

פרה רבולה כו'. וגולן לא משהה והיו כקרקעות ולר"א לאמר שדה מגולת קונה פרה עמה וחייב לשלם דמטלטלין נקיין אגב קרקע ועלגת לא קנה שדה ולא פרה שנה: מתנני' לא יחזיר לו במדבר. אם אין זה מובעו אין או פקדונו במדבר ללא מקום שמור הוא: על מנה ללא למדבר.

הגרות הב"ח

(א) חוש' דיה' רב נתן ופי' ראה כיו' את ר"ת שחייב:

מוסף רש"י

ור"ב ור' יוחנן אמרי פטור. מלגס. ומלך. מקום משנעין ליה שבעת הימם עין הוא מבטוי שלטי ידע שהוא חייב לו (בבבא רבא).

הגולל ומאכיל פרק עשירי בבא קמא

ק"ח.

עין משפט
נר מצוה

קמא א מ"י פ"א מה' גולה ואכילה ה' ו' סמך עשין פ' טו"ט ח"מ פ"י שמו ספי"ד (רב אלפס מלך ובבב"י פ"ג דף פ"ט. וסל בל הוי"טא): קמא ב מ"י פ"ג מה' מלוה וזה ה"ל ט סמך עשין ד' טו"ט ח"מ פ"י פד ספי"א: ק"ח ג מ"י פ"ו מה' שאלה ופקדון ה"ל ט סמך עשין פ' טו"ט ח"מ פ"י רב ספי"ב: ק"ח ד מ"י פ"ג מה' מלוה וזה ה"ל ט סמך עשין ד' טו"ט ח"מ פ"י פד ספי"א: ק"ח ה מ"י פ"ו מה' שאלה ופקדון ה"ל ט סמך עשין פ' טו"ט ח"מ פ"י רב ספי"ב: ק"ח ו מ"י פ"ג מה' ע"מ פ"י פד ספי"א: ק"ח ז מ"י פ"ד מה' שאלה ופקדון ה"ל ט סמך עשין פ' טו"ט ח"מ פ"י רב ספי"ב: ק"ח ח מ"י פ"ג מה' ע"מ פ"י פד ספי"א: ק"ח ט מ"י פ"ד מה' שאלה ופקדון ה"ל ט סמך עשין פ' טו"ט ח"מ פ"י רב ספי"ב: ק"ח י מ"י פ"ג מה' ע"מ פ"י פד ספי"א: ק"ח יא מ"י פ"ד מה' שאלה ופקדון ה"ל ט סמך עשין פ' טו"ט ח"מ פ"י רב ספי"ב: ק"ח יב מ"י פ"ג מה' ע"מ פ"י פד ספי"א: ק"ח יג מ"י פ"ד מה' שאלה ופקדון ה"ל ט סמך עשין פ' טו"ט ח"מ פ"י רב ספי"ב: ק"ח יד מ"י פ"ג מה' ע"מ פ"י פד ספי"א: ק"ח יה מ"י פ"ד מה' שאלה ופקדון ה"ל ט סמך עשין פ' טו"ט ח"מ פ"י רב ספי"ב:

והלה אושר איני יודע. פי' אם הפקד אצלי אבל איני יודע אם החזרתי לך חייב לכ"ע כמו רישא דמתני' ולסיפא דמתני' הוא דמדמה לה בסמוך:

רב נחמן ורבי יוחנן אמרי פרה רבוצה בו ושטפה נהר דר' אלעזר לטעמיה ורבנן לטעמייהו: מתנני' הגולל את כבירו יאו שהלוח הימני יאו שהפקיד לו כשבו לא יחזיר לו במדבר על מנת לצאת במדבר יחזיר לו במדבר: גמ' ורמינהו מלוה משתלמת בכל מקום אבדה ופקדון אין משתלמין אלא במקומן אמר אב"ה"ק ימלוה ניהנה ליחבע בכל מקום האיבדה ופקדון לא ניהנו ליחבע אלא במקומן: על מנת לצאת במדבר: פשיטא יאו צריכא דא"ל ליהויה האי פקדון גבך דאנא למדבר נפיקא וא"ל איהו אנא למדבר נמי בעינא למיפק א' בעינא לאהדרינהו לך החם במדברא לך: מתנני' האומר לחבירו גולתי הלוייתי הפקדת אצלי ואיני יודע אם החזרתי לך אם לא החזרתי לך חייב לשלם אבל אם אמר לו איני יודע אם גולתיך אם הלוייתי אם הפקדת אצלי פטור מלשלם: גמ' ואיחמר מנה לי בידך והלה אומר איני יודע רב הונא רב יהודה אמרי חייב ור"ג ור' יוחנן אמרי פטור רב הונא רב יהודה אמרי חייב ברי ושמא ברי עדיף ר"ג ור' יוחנן אמרי פטור ויאוקי ממונא בחזקת מריה תנן אבל אם אמר לו איני יודע אם הלוייתי פטור ה"ד אילימא דלא קא תבע ליה רישא נמי דלא קא תבע ליה אמאי חייב אלא דקתבע ליה וקתני סיפא פטור מלשלם לא לעולם דלא קא תבע ליה ורישא בבא לצאת ידי שמים איחמר נמי א"ר חייא בר אבא א"ר יוחנן האומר לחבירו מנה לי בידך והלה אומר איני יודע חייב בבא לצאת ידי שמים: מתנני' יהגונב טלה מן העדר והחזירו ומת או נגנב חייב באחריותו לא ידעו בעלים לא היא פטור: גמ' אומר רב לדעת צריך דעת הצאן והיא שלימה אסיפא ושמואל אומר בין לדעת בין שלא לדעת מנין פוטר וכי קתני ומנו וכי קתני ומנו ורישא שלימה פטור ואכילה ורבי יוחנן אומר לדעת מנין פוטר שלא לדעת אפי' מנין נמי לא צריך וכי קתני ומנו את הצאן והיא שלימה אומר רב לדעת צריך דעת ומנו את הצאן והיא שלימה ארישא אמר רבא מ"ב

פרה רבולה כו'. וגולן לא משהה והיו כקרקעות ולר"א לאמר שדה מגולת קונה פרה עמה וחייב לשלם דמטלטלין נקיין אגב קרקע ועלגת לא קנה שדה ולא פרה שנה: מתנני' לא יחזיר לו במדבר. אם אין זה מובעו אין או פקדונו במדבר ללא מקום שמור הוא: על מנה ללא למדבר. קמ"ד שאלה לו ליה זה על מנת שאלה למדבר וסל אפרע לך לכהי סריך פשיטא והא מתנה הדייא לקבלו במדבר: גמ' נישנה ליחבע. אם ירעה מלוה דידו על העלויה: ד' א' צע"ס לאהדריה ניהלך ספס מהדרנא לך. ואשמעינן מנא דאע"ג דלא מגלי גמור הוא דהא אי צע"ס קאמר אפי"ה כיון דידע דליהו נמי למדבר נפיק על כרחו יקבל: רב הונא ורב יהודה אמרי חייב לשלם: פטור. ומיהו ישבע דאמר שאין יודע שחייב לו כלום דלא עדיף שמה מבני דהא ח"ג הוה טעין ליה אין לך בני כלום הוה משניעין ליה שבעת הימם: דקא סבע ליה. וא"ל גולתני דהי טענת ברי: ללאס דיי שמיס. וכיון דקא מודי דהוא גולה לא נפיק ידי שמיס עד דעניד השנה אבל סיפא הוילי ולא גולן ידע ולא גולל ידע ליכא שוס טענת כרי לא נריך למיפק ידי שמיס: אסמך נמי. דהיכא דנא ללאס ידי שמיס אפילו מן דפטור ליה מדי אדם מודה דחייב היכא דליכא קאט טענת כרי הלכך רב הונא דאוקמה רישא דגלגל מן הוילי ואיכא קאט כרי דהא גולן ידע דגוליה מניקרא חייב דנא ללאס ידי שמיס: מתנני' חייב באחריותו. דמי גנבה קס ליה נרשומיה והשנה דענד לאו השנה היא עד שמודע להו לבעלים: ומנו את האלן. אחר שהחזירו והיא שלימה הרי יש כאן דעת בעלים: גמ' לדעם לריך דעת. אם הכירו הבעלים שנגנב מהן טלה לריך שידועים כשהחזירה ואי לא נפיק להו אפי"ג דמנו את האלן והיא שלימה עדין חייב באחריותה וכיון דידע הוילי ליה גולה גמורה ובעין השנה מעליה: שלא לדעת. לא הכירו בעלים קודם שמהא לאנס חסירה כלום ולאחר חזרה מנו את האלן והיא שלימה פוטר מנין: אסיפא. לא ידעו הבעלים בגניבתו ובחזרו ומנו את האלן והיא שלימה פטור אבל ידעו לא מהני מנין: ושמואל אומר בין לדעם בין שלא לדעם מנין פוטר וכי קתני מנו את האלן אכולה. בין ידעו בין שלא ידעו והכי משמע מתני' הגונב טלה והחזירה ומת חייב באחריותו וכן לא ידעו בגניבתו ובחזרו נמי חייב אבל מנו את האלן אחר שידעו שגנבו ובידך והלה אומר איני יודע חייב בבא לצאת ידי שמים: מתנני' יהגונב טלה מן העדר והחזירו ומת או נגנב חייב באחריותו לא ידעו בעלים לא היא פטור: גמ' אומר רב לדעת צריך דעת הצאן והיא שלימה אסיפא ושמואל אומר בין לדעת בין שלא לדעת מנין פוטר וכי קתני ומנו וכי קתני ומנו ורישא שלימה פטור ואכילה ורבי יוחנן אומר לדעת מנין פוטר שלא לדעת אפי' מנין נמי לא צריך וכי קתני ומנו את הצאן והיא שלימה אומר רב לדעת צריך דעת ומנו את הצאן והיא שלימה ארישא אמר רבא מ"ב

קמא א מ"י פ"א מה' גולה ואכילה ה' ו' סמך עשין פ' טו"ט ח"מ פ"י שמו ספי"ד (רב אלפס מלך ובבב"י פ"ג דף פ"ט. וסל בל הוי"טא): קמא ב מ"י פ"ג מה' מלוה וזה ה"ל ט סמך עשין ד' טו"ט ח"מ פ"י פד ספי"א: ק"ח ג מ"י פ"ו מה' שאלה ופקדון ה"ל ט סמך עשין פ' טו"ט ח"מ פ"י רב ספי"ב: ק"ח ד מ"י פ"ג מה' ע"מ פ"י פד ספי"א: ק"ח ה מ"י פ"ו מה' שאלה ופקדון ה"ל ט סמך עשין פ' טו"ט ח"מ פ"י רב ספי"ב: ק"ח ו מ"י פ"ג מה' ע"מ פ"י פד ספי"א: ק"ח ז מ"י פ"ד מה' שאלה ופקדון ה"ל ט סמך עשין פ' טו"ט ח"מ פ"י רב ספי"ב: ק"ח ח מ"י פ"ג מה' ע"מ פ"י פד ספי"א: ק"ח ט מ"י פ"ד מה' שאלה ופקדון ה"ל ט סמך עשין פ' טו"ט ח"מ פ"י רב ספי"ב: ק"ח י מ"י פ"ג מה' ע"מ פ"י פד ספי"א: ק"ח יא מ"י פ"ד מה' שאלה ופקדון ה"ל ט סמך עשין פ' טו"ט ח"מ פ"י רב ספי"ב: ק"ח יב מ"י פ"ג מה' ע"מ פ"י פד ספי"א: ק"ח יג מ"י פ"ד מה' שאלה ופקדון ה"ל ט סמך עשין פ' טו"ט ח"מ פ"י רב ספי"ב: ק"ח יד מ"י פ"ג מה' ע"מ פ"י פד ספי"א: ק"ח יה מ"י פ"ד מה' שאלה ופקדון ה"ל ט סמך עשין פ' טו"ט ח"מ פ"י רב ספי"ב: ק"ח יז מ"י פ"ג מה' ע"מ פ"י פד ספי"א: ק"ח יח מ"י פ"ד מה' שאלה ופקדון ה"ל ט סמך עשין פ' טו"ט ח"מ פ"י רב ספי"ב: ק"ח יט מ"י פ"ג מה' ע"מ פ"י פד ספי"א: ק"ח כ מ"י פ"ד מה' שאלה ופקדון ה"ל ט סמך עשין פ' טו"ט ח"מ פ"י רב ספי"ב:

מדעו והכי משמע מתני' הגונב טלה והחזירה ומת חייב באחריותו וכן לא ידעו בגניבתו ובחזרו נמי חייב אבל מנו את האלן אחר שידעו שגנבו ובידך והלה אומר איני יודע חייב בבא לצאת ידי שמים: מתנני' יהגונב טלה מן העדר והחזירו ומת או נגנב חייב באחריותו לא ידעו בעלים לא היא פטור: גמ' אומר רב לדעת צריך דעת הצאן והיא שלימה אסיפא ושמואל אומר בין לדעת בין שלא לדעת מנין פוטר וכי קתני ומנו וכי קתני ומנו ורישא שלימה פטור ואכילה ורבי יוחנן אומר לדעת מנין פוטר שלא לדעת אפי' מנין נמי לא צריך וכי קתני ומנו את הצאן והיא שלימה אומר רב לדעת צריך דעת ומנו את הצאן והיא שלימה ארישא אמר רבא מ"ב